

“Vrijwilligers als Henk zijn cement van de samenleving”

LEIDEN – In september nam Henk Vis na 15 jaar vrijwilliger te zijn geweest bij het Diaconaal Centrum De Bakkerij afscheid.

door Ruud Meester

Je zou hem opvallend onopvallend kunnen noemen. Henk is een vriendelijke man. Iemand die het werk zelf ziet en het dan ook meteen doet. Klusjesman? Als dat nodig is wel, maar hij schuwt ook het podium niet. Als je hem vraagt of hij bestuurder is of praktische doener, dan is het antwoord: “Allebei!” Een leidinggevende functie ligt hem, maar ook als tweede kan hij goed functioneren. Hij werkt met plezier in groepen en is een uitstekende organisator. Bescheidenheid vind hij wel belangrijk, maar als je te bescheiden bent dan komt het niet goed.

Henk Vis, een markante persoonlijkheid, neemt na 15 jaar afscheid als vrijwilliger van het Diaconaal Centrum De Bakkerij (Foto: pr).

Zijn jeugd bracht hij door in Bodegraven. Toen hij achttien jaar was overleed zijn vader. Zijn moeder bleef met drie kinderen achter. Het gezin moest verhuizen van een ruime woning naar een klein huis. In de naoorlogse periode waren de omstandigheden bepaald niet gunstig. Na de middelbare school in Bodegraven ging hij naar de Kweekschool. Toen hij daarvoor geslaagd was, werd hem gevraagd of hij docent lichamelijke oefening wilde worden of dat hij zich zou richten op het club- en buurthuiswerk. Dat laatste had meer zijn belangstelling. Al vroeg interesseerde hij zich voor maatschappelijke ontwikkelingen en politiek. Daardoor werd hij door de kerk afgevaardigd naar een congres waar de vroege Euro-

pese ontwikkeling besproken werd onder de naam ‘Europa 123’. Prinses Beatrix was daarbij betrokken. Om meer van het club- en buurthuiswerk aan de weet te komen volgde hij een hbo-opleiding aan de Sociale Academie en zo kwam hij terecht bij buurthuis ‘Het Mierenest’, vervolgens ‘De Kajuit’ en later ‘de Tamboerijn’ in Leiden. Daar heeft hij een belangrijk deel van zijn werkzame leven gevuld. Altijd gewerkt met jeugd, vaak aan de randen van de samenleving. “Het club- en buurthuiswerk voelde als een voortzetting van mijn jeugdjaren.” Henk is altijd kerkelijk betrokken geweest. Als ouderling in de Vredeskerk, later als voorzitter van de wijkkerkenraad en kort daarna als voorzitter van de Hervormde Centrale Kerkenraad. De werkzaamheden die Henk deed voor De Bakkerij zijn ontelbaar. Deelname aan het bestuur als diaken-bestuurslid. Bouwkundige klussen, beheerszaken, onderhoud, verbouwing van de zolder, inventaris, contracten, aanstellingen, verzekeringen, activiteiten t.b.v. dak- en thuislozen. Hij bracht ook het idee in om babykleding in te zamelen voor babystartpakketten. Naast zijn functie bij het buurthuis werd hij gevraagd voor het bestuur van de Rooms-Katholieke stichting St. Maarten aan de Jacobsgracht. Daar ging het om het opvangen van weeskinderen. Hij is daar ruim 25 jaar bestuurslid geweest. Henk werd gevraagd te solliciteren bij de Leidse Stichting voor Middelbaar Sociaal Pedagogisch Onderwijs, thans bekend als MBO Rijnland. Hij werd de coördinator die zorgde voor stageplaatsen en voor de inhoud van de stages. De bestuurlijke talenten van Henk leidden ertoe dat hij tenslotte adjunct-directeur, plaatsvervangend directeur en uiteindelijk directeur werd van de school. Het gesprek met Henk was uiterst open en zeer boeiend en de uitdrukking ‘vrijwilligers zijn het cement van de samenleving’ blijkt maar weer eens helemaal van toepassing te zijn. ●

